

та; всичко това Французи-тѣ отказаха. Папа-та излжганъ въ надѣжди-тѣ си, че единъ Хайнрихъ V отъ Франция, ще поведе кръстоносенъ походъ противъ Нѣмци-тѣ, на кого-то навѣрно ще са притекатъ послѣдователи за отмъщение на неприятели-тѣ си, той — Пиусъ IX доживѣ да види, за негова пагуба, по-тѣсно-то сближение на три-тѣ силни монархии отъ Европейската суша, че Австрия и Россия съ посредство-то на Германия са изравниха твърдѣ приятелски, а тѣй сѣщо и Кралъ-тѣ италиански и той встѣпи въ кръга на този дълготраенъ миръ. Англия си стоеше неутрална и са споразумѣваше приятелски съ Россия върхъ въпросъ-тѣ за централна Азия; освѣнъ това между тѣзи два кабинета влезе и фамилиарна връзка. Други-тѣ по-малки държави, кои-то твърдѣ често биватъ причина за разваляние на всеобщия миръ, тѣ си мируваха; зашто-то силни-тѣ монархии не обръщаха поглѣда си скоро камъ тѣхъ, — тѣ трѣбваше да чуватъ по-горни-тѣ. Доказателство на това е, че испанска-та Република (тѣй бѣше и съ французска-та) твърдѣ вѣсно са припозна отъ велики-тѣ сили.

Се тѣй не отиваха работи-тѣ на голѣмо-то западно половинкълбо. Тамъ Ултрамонтани-тѣ нѣмаха онази сила за побуждение на религиозни распри — макаръ да са появиха въ послѣдно време и въ Бразилия —, тамъ владѣеше война-та на о-въ Куба. Съ нетърпение слѣдвахме походъ-тѣ на Руси-тѣ срещу Кива и съ радостъ са поздрави мисль-та за отваряние-то на единъ европейско-остъ-индски желѣзенъ пѣтъ, зашто-то много са чяка отъ това централно сближавание — всемирно сжединение —, а отъ голѣма важность са глѣда то за търговия-та, зашто-то и тамъ врата-та на образование-то са отварятъ.

Ако да спокойствуваха оржия-та почти на вся-